

Славчо.

Да прощавате, тате; отъ любовь къмъ васть азъ приемамъ такова принужденie.

Грабчо.

Не, не! женидбата е: искашъ мя и искаамъ тя. Тамъ гдѣто нѣма взаимна наклонность и отъ двѣтѣ страны, женидбата има лоши сетнины.

Славчо.

Това, тате, може да доде и по послѣ. Вый знаете чи често любовъта е плодъ отъ женидбата.

Грабчо.

Не! Отъ страна на мажжътъ това е нѣщо опасно. Не ща да мя грызе послѣ съвѣстъта за лошитѣ сетнины; ако да усъщахте нѣкоя наклонность къмъ тазъ дѣвойка, на драго сърдце! щѣхъ да тя туря на мѣстото ми; но това като не е тъй, азъ слѣдвамъ първата си цѣль и ся женя азъ самъ съ нея.

Славчо.

Тогава, тате, като тазъ работа е така, азъ ще ви открыя сърдцето си, ще ви исповѣдамъ наша тайна. Азъ обычамъ Марія отъ когато я видѣхъ за пръвъ пътъ на расходка и всякога имахъ на умъ да ви я поискамъ за жена. Тази е истината; само когато видѣхъ какви чувства и каква цѣль имате вуй за нея, можѣхъ азъ да